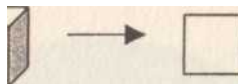

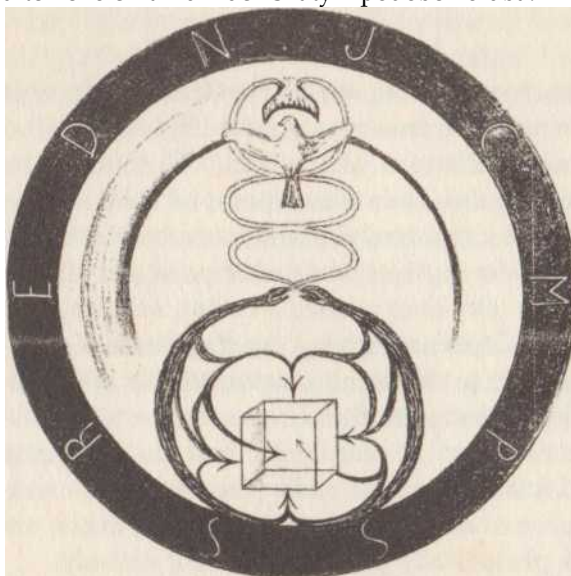
útvary v rovinu (kubus ve čtverec). Jinými slovy, kvality oné „krychle“ existují jen ve směrech vpředu-vzadu a nahore-dole, nikoli však ve směru vpravo-vlevo.

Proč že, možno se otázat, dovolily vyšší hierarchie, vedoucí vývoj, odpůřčím mocnostem zmocnit se v lidské bytosti právě tohoto směru, který souvisí s činností jeho myšlení? To se stalo, aby se člověk mohl ve svém myšlení zcela emancipovat od bohů a tím vstoupit na cestu, která vede k dosažení plné vnitřní svobody. Neboť kdyby člověk zůstal ve svém myšlení také nadále právě tak přímo spjat s bohy, jak je tomu ještě dnes v cítění a chtění, nestal by se nikdy svobodnou bytostí. Zejména stínovitý, nereálný charakter, který má dnes lidské myšlení, jež je všeobecně schopno zrcadlit děje a události zevního světa jen v abstraktní formě, tento stínovitý charakter je bezprostředním následkem té skutečnosti, že se Lucifer a Ahriman úplně zmocnili lidského organismu podle jeho vertikální roviny souměrnosti, udržující se ale také v této části lidské bytosti v rovnováze, a vytvořili tak předpoklady pro jeho prožívání svobody.

Na druhé straně poukazuje Rudolf Steiner v téže přednášce na tu velmi významnou skutečnost, že Jahve, když stvořil člověka, vdechl svůj

spirály Caduceu (Merkurovy hole), které ukazují cestu ke Svatému grálu. A tak je na vrcholu pečeti „obrácený“ kalich, v němž se zjevuje jakoby pod kopolí neviditelného chrámu Duch svaty v podobě holuba.

„Posvátný prostor“ v oblasti srdce je k tomu ještě středem lidské bytosti, pomocí něhož se uskutečňuje její spojení s vyšším „já“. Neboť i když vyšší já setrvává v současném vývojovém cyklu člověka ještě mimo jeho pozemskou bytost, je s ní přece spojeno právě skrze tuto oblast jako jedinou, jež je prosta odpůrcích mocností. Proto by také měla ztráta tohoto prostoru, kdyby se jej zmocnily odpůrcí síly, o což usiluje zejména Sorat a démoni jemu sloužící, měla by pro lidský vývoj následky vskutku fatální. Neboť taková ztráta by musila vést nevyhnutelně k tomu, že by člověk ztratil své individuální „já“, které by pak již nemohlo prodlévat ve svých pozemských schránách, čímž by se tyto schrány staly, opuštěny svým „pánem“ (Kyrios), kořistí odpůrcích duchů. Podobenství o zlodějích, kteří - podle evangelií - vnikají během nepřítomnosti pána do jeho domu, poukazuje na takovou budoucnost. Takoví lidé bez „já“, o nichž se mluví v Apokalypse, musí pak rozmnožit houfy kobylek s lidskými obličejí a lvími spáry, které ničí vše kolem sebe.

Jelikož je ale dnes pro další vývoj člověka rozhodující jeho svobodná vůle, jsou oba scénáře pro budoucnost stejně možné.

